

Jubilejný, už pätnásty Envirofilm, „netrhal“ rekordy, aj keď nejaké predsa len zaznamenal, predovšetkým sa však prezentoval, ako podujatie, kto-

Hlavná cena pre nemecké Eko-zločiny

celého sveta zaslali viac ako 1 500 filmov. V histórii festivalu najviac filmov – 165, bolo prihlásených do 14. ročníka Envirofilmu (2008), najviac zúčastne-

Lichtag (predseda poroty, ČR), Kateřina Javorská (SR), Ferenc Varga (Maďarsko), William C. Parks (USA), Yossi Weissler (Izrael), Teodoro Mercuri (Taliansko) a František Palonder (SR). Detská porota, ktorá na Envirofilme pôsobila už ôsmy rok, mala 31 členov, žiakov banskobystrických základných škôl, a hodnotila sedem filmov. Za predsedu poroty si deti zvolili Juraja Klačana zo ZŠ na Tatranskej ulici v B. Bystrici.

Porotcovia to tento rok vôbec nemali jednoduché, čo potvrdil predseda medzinárodnej poroty Steve Lichtag: „Porota bola dramatická, lebo nás bolo veľa a čím viac porotcov, tým viac názorov. Do výberu sa dostal koktail žánrov namiešaný zo všetkého možného. Bol som v porote Envirofilmu už viac razy (6-krát, pozn. red.), ale teraz to bolo veľmi emotívne, po prvý raz sme sa začali až hádať. Táto „environmentálna bitka“ trvala pol dňa. Ale dobrá porota je taká, ktorá sa háda. Takže sme boli dobrá porota...“ Ako ďalej povedal, hlavná cena bola jasná. Nemeckí autori poslali tohto roku do súťaže najviac filmov (38), do hlavnej súťaže postúpilo 18 z nich a všetky boli potenciálnymi aspirantami na ocenenie. „Proti tejto „nemeckej fronte“ sme mohli postaviť jediného slovenského filmára Pavla Barabáša. Kvalita nemeckých filmov bola silná. Celkove, ako som už uviedol, filmy boli rôznorodou, dokonalou farebnou

Slávnostného otvorenia 15. ročníka Envirofilmu sa zúčastnili (zľava) manažérka festivalu Dagmar Rajčanová, generálny riaditeľ SFÚ Peter Dubecký, Štefan Vraštiak (SFZ), primátorka Kremnice Zuzana Balážová, generálny riaditeľ SAŽP Stanislav Štoľko, honorárny konzul Slovenska na Ukrajine Stanislav Obický, exprezident SR Rudolf Schuster, štátny tajomník MŽP SR, riaditeľ festivalu Jaroslav Jaduš, zástupcovia festivalových miest, členovia medzinárodnej poroty, filmári a ďalší hostia

ré má stabilné miesto nielen v štyroch festivalových mestách v srdci Slovenska, ale aj zahraničí a hlavne v srdciach mnohých ľudí, pre ktorých sa Envirofilm stal symbolom mája. Tohtoročný Envirofilm, okrem súťažných a nesúťažných prehliadok, na ktorých sa odpremievali desiatky filmov, opäť ponúkol aj zaujímavý sprievodný program, v ktorom nechýbali stretnutia s významnými hosťami. To všetko v znamení záujmu divákov a návštevníkov všetkých vekových kategórií. Návštevnosť Envirofilmu jeho riaditeľ, štátny tajomník MŽP SR Jaroslav Jaduš okomentoval slovami: „Ako politik by som bol v nebi, keby na politických akciách bola taká účasť ako na tomto festivale...“ Leitmotívom Envirofilmu 2009 bol Medzinárodný rok astronómie.

Spolu do pätnástich ročníkov festivalu filmári z

ných krajín – 33, mal tohtoročný Envirofilm 2009 (viac informácií o 15 ročníkoch festivalu nájdete v prílohe, s. 12 – 15).

Poroty a ceny

Medzinárodná festivalová porota zasadala niekoľko dní pred otvorením Envirofilmu 2009 a hodnotila 52 filmov vybraných výberovou komisiou. Porota pracovala v zložení Steve

Hlavná cena Zeleného sveta pre troch malých výtvarníkov

Had z hliníkových viečok z mliečnych výrobkov, dlhý 96 metrov, bol zapísaný do Knihy slovenských rekordov

V banskobystrickom Dome kultúry počas celého festivalu vládlo tvorivé nadšenie detí

Výstava detských prác Zelený svet každoročne priťahuje pozornosť návštevníkov festivalu

kolážou. Navyše, príjemne prekvapili amatérski tvorcovia," povedal Steve Lichtag.

Hlavnú cenu Envirofilmu 2009 si teda odniesli nemeckí filmári Heinz Greuling a Thomas Weidenbach za tri dokumenty zo série Eko-zločiny (Zabíjači ozónu, Rybári piráti, Tibetská spojka). Ceny v jednotlivých súťažných kategóriách získali filmy Generácia O, (Eko)právnik s rešpektom (Tomáš Kudrna, ČR), Odsúdení mora (Jaward Rhalib, Belgicko), Panónska púšť (Szabolcs Mosonyi, Maďarsko), Pachamama (Toshifumi Matsushita, USA). (Zoznam ocenených filmov nájdete v prílohe, s. 12 – 13). Spomeňme však ešte detskú porotu. Je známe, že ocenenie udelené deťmi si filmári veľmi vážia. Cenu detského diváka na Envirofilme 2009 deti udělili holandskému filmu Objím ma (réžia a kamera Geert Droppers), ktorý ukazuje tie najzáhadnejšie javy v živočíšnej ríši, rozpráva o úžasných tvoroch, ktoré sa vyznačujú odlišným správaním, aké väčšina ľudí neočakáva. Objím ma je film o predátoroch oceánov, žralokoch. Od detskej poroty dostal 14 hlasov. Maďarský film Neviditeľný fotograf a vtáky (réžia a kamera Dávid Attila Molnár a Zsolt Marcell Tóth) mal hlasov 9. Tento film bodoval aj v súťaži o Cenu Rádia Regina za excelentné spracovanie zvuku vo filmovej snímke (10 hlasov). Cenu však získal nemecký film Mokrade (réžia Mark Percival, kamera Toby Hough, Veľká Británia), za ktorý hlasovalo 12 členov detskej poroty. Lyrický film Mokrade zachytáva majestátne a dramatické výjavy zo života v divočine Spojeného kráľovstva, aj najzaujímavejšie vtáky žijúce v mokradiach Británie.

Slávnostné udeľovanie cien Envirofilmu 2009 sa už tradične konalo v podvečer ukončenia festivalu na Zvolenskom zámku. Kameraman Vladimír Haviar tu prevzal Cenu Únie slovenských televíznych tvorcov a Literárneho fondu za dlhodobé a umelecky

Hostami večera, v ktorom sa hovorilo o vesmíre aj Antarktíde, bol geofyzik Peter Dolinský (zľava), cestovateľ, spisovateľ, exprezident Rudolf Schuster a Mária Gallová z banskobystrickej Hvezdáreň, ktorá besedu moderovala

významné pôsobenie v oblasti tvorby filmov s environmentálnou tematikou. Cena sa udeľuje v rámci festivalu Envirofilm od roku 1999. Jej prvým laureátom bol režisér Tomáš Paštéka. V nasledujúcich

rokoch ju získali Katarína Začková za bojovnú investigatívnu publicistiku Eko ďalej, režisér Jindro Vlach za prírodopisné filmy pre deti aj dospelých, Imrich Schlosser za dramaturgickú prípravu televíznych seriálov o prírode Slovenska, Zdeno Vlach za autorskú tvorbu prírodopisných filmov, Juraj Lihosit

Rudolf Schuster: Aklimatizácia na Antarktíde trvá tri dni. Slovákov stačí jeden!

Večerný program prvého dňa festivalu sa tak, ako celý Envirofilm 2009, sa niesol aj v znamení astronómie. Tento rok je Medzinárodným rokom astronómie a máme v ňom hneď niekoľko astronautických výročí. Napríklad pred päťsto rokmi Kopernik uverejnil svoju prácu, v ktorej tvrdil, že Zem nie je stredom vesmíru a desať rokov uplynulo od chvíle, čo bol vo vesmíre prvý Slováč Ivan Bella. Práve o ňom bol prvý dokument večera s názvom Vesmír – Zem – Človek. Po ňom nasledovala beseda s hosťami večera, spisovateľom, cestovateľom, filmárom, kandidátom vied z oblasti ekológie, exprezidentom Rudolfom Schusterom a geofyzikom Petrom Dolinským z Geomagnetického observatória SAV v Hurbanove. Obidvaja majú niečo spoločné – dosiahli Južný pól.

Oplatí sa vyplíť si s pilotom

Rudolf Schuster v predpremiére predstavil dokument o svojej expedícii na Antarktíde. Lásku k cestovaniu zdedil po otcovi, ktorý so starou drevenou kamerou prešiel Brazíliu. Bol rád, keď mohol nasledovať otcove stopy a vydať sa naprieč brazílskymi pralesmi s kamerou v ruke. Precestoval mnohé krajiny, naposledy v januári aj Antarktídu. Ak sa chce „obyčajný človek“ dostať na Antarktídu, nemá to jednoduché. Na Antarktídu sa chodí len kvôli výskumom. Rudolf Schuster to mal o to ťažšie, lebo ho posudzovali podľa veku. Práve na expedícii mal osláviť 75 rokov. „Podcenili ma," povedal Rudolf Schuster s úsmevom. „Aklimatizácia na Antarktíde trvá tri dni. Slovákov stačí jeden!"

Lietadlom sa mu podarilo dvakrát obletieť jedinou aktívnu sopku na Antarktíde. Leteli nad ňou rekordne nízko... vďaka dobrému kamarátskemu vzťahu s pilotom. „Oplatí sa vyplíť si s pilotom. Samozrejme, ešte pred letom, nie počas neho." Ako suveníri si Rudolf Schuster priniesol ampulku s antarktickým vzduchom, ktorý je najčistejší na Zemi.

Našli ma na balkóne zaspaného snehom

Peter Dolinský bol na južnom póle dvakrát. Zakaždým tam strávil dva pracovné mesiace. Prvýkrát s japonskou výpravou a druhý raz s ukrajinskou. Jeho snom je, aby sa na Antarktídu raz dostala aj slovenská expedícia. Náplňou jeho práce na Antarktíde bolo meranie magnetického poľa Zeme na tomto území. Peter Dolinský prezentoval účastníkom večera projekciu zaujímavých fotografií z expedícií, samozrejme, s komentárom. Ako povedal, na expedíciu na Južný pól sa pripravoval vlastne celý život. Otužoval sa, kondíciu si udržiaval bicyklovaním. Pred expedíciou „prítvrdil". V zime dokonca spával na balkóne, kde ho občas našli zaspaného snehom. Na Antarktíde sa mu najviac páčilo, že je tam pokoj, žiadny internet, žiadne mobily... Láka ho Island a Grónsko.

Peter Dolinský sa v utorok stretol aj na besede s deťmi, ochotne odpovedal na všetky ich otázky a vyrozprával svoje príbehy a zážitky z Antarktídy. Do Antarktídy sa dostal cez astronómiu, ktorá je jeho koníčkom už od malička a ktorú vyštudoval na Matematicko-fyzikálnej fakulte UK v Bratislave (odbor astronómia a fyzika).

„Keď skúmam Zem, stále mám pocit, že ide o astronómiu, lebo ju skúmam ako jedno z vesmírnych telies," povedal Peter Dolinský. Deťom sa jeho rozprávanie očividne páčilo, očarili ich najmä fotografie s tučňákmi. „Aj tučňákovi je na Antarktíde zima, preto stojí vždy na päťach," vysvetlil deťom, ktoré sa svojimi otázkami aktívne zapájali do diskusie. Zaujímalo ich, či v Antarktíde žijú ľadové medvede alebo Eskimáci, aká je tam zima a čo tam jedli. „Bol som tam so štyrmi Japoncami, jedli sme vždy japonskú stravu, takže neviem, čo sme jedli," odpovedal s úsmevom. „Ale najčastejšie to bola asi ryža."

Po besede si deti pozreli zaujímavý dokument Príbeh modrej planéty.

Dávid Badin

za réžiu seriálu Eko ďalej, Pavol Barabáš za umelecky významné počiny na poli filmu, Kateřina Javorská za tvorivý vklad do tvorby environmentálnych programov pre deti, Milan Štelbaský za vytrvalé venovanie sa slovenskej prírode, Jaroslav Mikuš za umelecky a informačne nabité dokumenty o slovenskej prírode. Tohtoročný laureát Vladimír Haviar vytvoril stovky fil-

mov a televíznych relácií, dokumentov či magazínov, pre deti aj pre dospelých. Spolupracoval s významnými režisérmi v STV aj v ČT. Je známy svojimi krásnymi kom-

Hypericum - víťazná dievčenská trojka s maskotom festivalu Tatkom Príroda a Katarínou Koskovou zo SAŽP

Besedu s Jiřím Grygarom s prehľadom moderovala Mária Gallová z Hvezdárne Banská Bystrica

Po premietnutí filmu Šesť stupňov, ktoré môžu zmeniť svet, sa uskutočnila beseda o klimatických zmenách. Aktérmi diskusie boli zľava scenáristka a režisérka Kateřina Javorská, vedec Milan Lapin, štátny tajomník MŽP SR Jaroslav Jaduša a riaditeľ Greenpeace Juraj Rizman

Prírodovedec Miroslav Saniga opäť zaujal svojim rozprávaním o prírode...

Hosťom večera Pavla Barabáša a Steve Lichtaga bol speleológ Lukáš Vlček (zľava)

Filmári priniesli deťom darčeky a deti im darovali tie svoje. Najväčšou odmenou pre nich však bola radosť a úsmev na tvárach detí. Na snímke zľava Katka Kosková zo SAŽP, Bill Parks, Yossi Weissler s manželkou, Steve Lichtag a Teodoro Mercuri na návšteve Detskej kliniky Rooseveltovej nemocnice v B. Bystrici

pozíciami a citom pre atmosféru. V súčasnosti pôsobí najmä v projektoch nakrúcaných českými režisérmi. Na festivale Ekofilm 2004 v Českom Krumlove získal Cenu za kameru.

Sprievodné podujatia
Prehliadky filmov, súťažných aj nesúťažných,

i archívnych, sa vo všetkých festivalových mestách aj tento rok tešili záujmu divákov. Rovnako tak stretnutia s osobnosťami filmu, vedy, astronómie, ako napríklad beseda so špičkovým českým astrofyzikom Jiřím Grygarom, beseda s účastníkmi expedícií do Antarktídy Rudolfom Schusterom a Petrom Dolinským, beseda s izraelským filmovým producentom Yossi Weisslerom, prírodovedcom Miroslavom Sanigom. Návštevníkov Envirofilmu zaujali aj výstavy, ktorých len v Banskej Bystrici bolo dvanásť. Nosnou témou 13. ročníka konferencie s medzinárod-

V rámci Envirofilmu 2009 sa uskutočnilo aj odovzdávanie značky Environmentálne vhodný produkt. Z rúk štátneho tajomníka MŽP SR Jaroslava Jadaša a za účasti generálneho riaditeľa SAŽP Stanislava Štofka, riaditeľky CEM – SAŽP Emílie Bodovej a členov združenia ASPEK si značku prevzali zástupcovia bratislavskej firmy DURISOL-STAV

nou účasťou Krajina – Človek – Kultúra bola aktuálna problematika implementácie Európskeho dohovoru o krajine (EDoK). Konferencia sa niesla v znamení hesla: Sieťovanie skúseností regiónov s manažmentom krajiny. Značku Environmentálne vhodný produkt pre-

vzali zástupcovia bratislavskej firmy DURISOL-STAV, za produkt drevobetónové tvarovky Durisol. Tradične divácky najúspešnejší bol večer s Pavlom Barabášom a Steve Lichtagom (t. r. už siedme pokračovanie cyklu Divý Zeme). Stáli aktéri večera Pavol Barabáš a Steve Lichtag pribrali do partie speleológa Lukáša Vlčeka,

V detskej porote bolo tiež rušno... Bolo o čom hovoriť

ktorý rozprával o najnovších objavoch v podzemí stolových hôr Guayanskej vysočiny. Pavol Barabáš ponúkol divákovi výhľad z Carstensz Pyramid, ktorá, podľa mnohých, je z Koruny Zeme najťažšie dostupnou horou. Dojímavé bolo Barabášovo putovanie do temného Konga za prírodnými Pygmejmi, či hľadanie šťastia v Bhutáne. Steve Lichtag hovoril o tom, ako domorodci lovia veľryby a, samozrejme, zabával publikum, napríklad aj tým, že nedobrovoľným dobrovoľníkom strkal hlavy do akvária plného vody...

Na festivale bol v slovenskej premiére uvedený film amerického režiséra Sama Bozza Modré zlato: Vojny o vodu. Autor pri filmovaní prešiel viac ako desať krajín sveta, riskoval život. „Prečo som toľko riskoval? Moje vedomie mi hovorí, že som robil tento film pre širokú verejnosť, ktorá nevie o probléme s vodou a mala by sa to dozvedieť, kým je ešte čas na zmenu. Moje podvedomie mi hovorí, že som to robil pre môjho syna. Ale kdesi ešte hlbšie viem, že som to robil len z jedného dôvodu. Zdá sa mi, že jediné, čo nás vo vzťahu k životnému prostrediu znepokojuje, sú emisie skleníkových plynov a globálne otepľovanie. Ale my prežijeme globálne otepľovanie. Svet bude iný, ale my tu stále budeme. Nakrútil som tento film o vode, pretože kým globálne otepľovanie sa spája s otázkou „ako“ žijeme, zatiaľ čo vodná kríza s otázkou „či“ vôbec prežijeme,“ hovorí Sam Bozzo.

Envirofilm, deti a rekord

Medzi podujatiami pre deti a mládež dominovala detská výtvarná súťaž Zelený svet. Niesla sa v znamení motto Všetko je vo hviezdach. Hlavnú cenu si odniesla trojica malých, šesťročných výtvarníkov z Detského denného sanatória (Súkromná MŠ pri DDS) v Kežmarku. Christjánovi Kapolkovi, Jakubovi Horobovi a Viktórii Jankurovej ju porota udelila za Noc na sídlisku (zoznam ocenení v prílohe, s. 13 – 14). Na jubilejnom Envirofilme vyvrcholilo aj regionálne kolo vedomostnej súťaže pre deti a mládež Hypericum. Súťažilo šesť trojčlenných družstiev (18 účastníkov) z banskobystrických základných škôl. Vyhrala „trojka“ Osemročného gymnázia na Triede SNP v zložení Zuzana Turisová, Lenka Rybárová a Lenka Janišová. Na druhom mieste skončilo družstvo zo ZŠ Slobodného slovenského vysielateľa, na treťom žiaci z podlagickej ZŠ Jozefa Gregora Tajovského. Regionálne kolo súťaže Hypericum pripravila Slovenská agentúra životného prostredia

Jiří Grygar: V pondelok, stredu a piatok verím v mimozemšťanov...

Beseda so špičkovým českým vedcom, astronómom, astrofyzikom Jiřím Grygarom, autorom úspešných televíznych seriálov Okná vesmíru dokorán, Vesmírne laboratórium a Zlaté storočie astronómie, zaplnila Kinosálu banskobystrického Múzea SNP do posledného miesta. Tým najmladším možno Okná vesmíru dokorán nič nehovoria, pre ostatných však stretnutie s touto hviezdou astronómie bolo skutočným zážitkom.

Grygarovo meno dnes planéta s číslom 3 336. Jiří Grygar sa k astronómii dostal už ako 9-ročný, keď od rodičov dostal darček, knihu o astronómii od Josefa Pospíšila. V desiatich sa s kamarátom zúčastňovali astronomických krúžkov, ktoré boli určené pre dospelých. Vesmír ho neskutočne lákal odjakživa. Jiří Grygar hovoril na Envirofilme o vývoji v oblasti skúmania vesmíru, o rôznych druhoch žiarenia vo vesmíre, aj o najznámejších výskumných strediskách. Rozprávanie bolo plné osobných historiek, ale aj historiek o známych vedcoch a udalostiach. Hovoril aj o tom, že na Hubbleovom vesmírnom teleskope budú Nerudove Kosmické písně. (Pozn.: Vyniesol ich tam americký astronaut počas poslednej opravy teleskopu, raketoplán vyštartoval 11. mája 2009).

Vaše relácie aj besedy sú veľmi zaujímavé. Nechystáte sa na nejaké československé prednáškové turné? Neprípavujú sa nové diely vášho seriálu?

Ani jedno, ani druhé, pretože televízne seriály sa u nás robia ťažko. Je tu veľká konkurencia britských seriálov, ktoré sa dajú dabovať a ktoré sú lacné. Vyrobiť pôvodný seriál je dnes drahá záležitosť. Hoci som mal seriály na Slovensku aj v Česku, nepodarilo sa, aby sa slovenské seriály vysielali v Čechách a české na Slovensku. krajine. To, čo som robil na Slovensku, sa vysielalo v Čechách a to, čo som robil v Čechách, na Slovensku. Nie je tu prepojenie ani medzi týmito dvoma komunitami, ktoré si navzájom rozumejú, nieto ešte, aby sa to malo prekladať do cudzieho jazyka. A pokiaľ ide o nejaké prednáškové turné, tak to je nemožné kvôli mojej práci. Pretože ak idem niekam ďalej, musím si zobrať voľno z práce. To by ma rodina zabila, keby som dovolenku trávil cestovaním po prednáškach.

Čo vás ešte okrem astronómie zaujíma?

Ja som dnes doma skôr vo fyzike, pretože už dvadsať rokov pracujem vo fyzikálnom ústave. Moja práca sa týka astronomického žiarenia, čo je napoly astronómia a napoly fyzika. Mňa vlastne zaujíma fyzika v extrémnych podobách, buď tie malé častice, ktoré nie sú viditeľné, alebo tie veľmi veľké, hviezdy alebo čierne veľdiery, ktoré tiež nie sú viditeľné.

Ktoré osobnosti považujete za svoj vzor?

Keby som mal hovoriť o ľuďoch zo svojho odboru, tak je to niekoľko ľudí zo zahraničia, ktorých som mal možnosť spoznať a ktorí verejnosti nie sú veľmi známi, takže asi nemá cenu ich menovať. Sú to ľudia, s ktorými som sa stretával a s ktorými som dokonca písal nejaké práce. Keď som videl ich schopnosti a ich nasadenie... bolo to naozaj obdivuhodné. Väčšinou sú zo slobodných krajín a mali tú výhodu, že vývoj mali nerušený. U nás to bolo komplikované politickými pomermi. Človek nemal kontakty so zahraničím, nemohol nikam vycestovať a podobne. Ale na druhú stranu obdivujem ľudí z bývalého Sovietskeho zväzu, najmä ruských astronómov a fyzikov, ktorí dosiahli aj v týchto ťažkých podmienkach znamenité výsledky. Stretol som sa napríklad s akademikom Zeldovičom, ktorý v roku 1984 bol v Prahe na kongrese. To bol jeho prvý zahraničný „výjazd“ v živote, a to vtedy bol už svetová hviezda!

Veríte v mimozemšťanov?

V pondelok, stredu a piatok v nich verím, v utorok, štvrtok a sobotu v nich neverím a v nedeľu sa modlím, aby už niekto prišiel na to, ako je to naozaj.

Dávid Badin

v spolupráci so Stredoslovenským múzeom – Tihányiovským kaštieľom.

V spolupráci so spoločnosťami Elektro Recycling, Natur-Pack a Envidom organizátori festivalu pripravili pre deti aktivity, počas ktorých sa mohli tvoriť a súťažnou formou dozvedieť, prečo je dôležité triediť, recyklovať odpad. Pozornosť detí festivalu pútal dvojmetrový zelený ekorobot, maskot firmy Elektro Recycling.

A, samozrejme, nesmieme zabudnúť na nový slovenský rekord, ktorý padol hneď v prvý deň festivalu. Do Knihy slovenských rekordov bol zapísaný rekordne dlhý had z hliníkových viečok z mliečnych výrobkov. Viečka zbieralo asi 12 tisíc detí z 32 základných škôl z 13 slovenských miest. Rekordný had vznikol za dve hodiny a meral takmer sto metrov (96 m). Jeden meter hada, ktorý vážil cca 1 kg, obsahoval približne tisíc hliníkových viečok. Najlepším „zberačom“ hliníkových viečok sa stala ZŠ na Hronskej ulici v Šálkovej, kde vyrobili až 2-metrového hada, čiže každý žiak prispel dĺžkou 71,42 mm.

Festival ukončila prehliadka víťazných filmov

v sobotu 16. mája v banskobystrickom Múzeu SNP, ktoré bolo aj tento rok centrom festivalového diania. V priebehu mesiacov máj a jún sa vo viacerých slovenských mestách uskutočnila pofestivalové prehliadky filmov z Envirofilmu 2009.

(www.envirofilm.sk)

Anna Gudžová
Foto: Silvia Redlingerová,
Martina Ridžoňová,
Pavel Danko,
Peter Rusko

Výstavy Banská Štiavnica vo hviezdach a Astronomická fotografia uviedol riaditeľ Slovenského banského múzea Jozef Labuda (sprava), vernisáže sa zúčastnil primátor Banskej Štiavnice Pavel Balžanka, expre- zident SR Rudolf Schuster, honorárny konzul Slovenska na Ukrajine Stanislav Obický, riaditeľ Envirofilmu Jaroslav Jaduš a ďalší hostia

Technická univerzita vo Zvolene – tradičný partner Envirofilmu

Technická univerzita vo Zvolene je spoluorganizátorom Envirofilmu od jeho začiatku. Bolo tomu tak aj tento rok. Aula univerzity privítala od utorok 12. 5. do piatku 15. 5. 2009 dopoludnia takmer 1 000 žiakov základných a stredných škôl na tradičnej prehliadke zaujímavých filmov. Vzhľadom na zloženie divákov sme vyberali filmy, ktoré prispievajú k rozšíreniu vedomostí z oblasti biológie, geografie a, samozrejme, aj k environmentálnej výchove. Niektoré filmy boli výbornou vstupnou bránou do diskusie na hodinách etiky. Do programu našej filmovej prehliadky sme vybrali aj dva v súčasnosti pomerne diskutované filmy – Znovuzrodenie lesa a Prečo umiera hora.

O aktuálnej problematike svetelného znečistenia v kontexte ochrany prírody a krajiny vysokoškolským prednášali Pavol Ďuriš (www.svetelneznečistenie.sk) a Imrich Kováč (SOS/Bird Life Slovensko). Téma študentov zaujala. Podujatie im prinieslo nové pohľady aj praktické informácie.

Na základe minuloročných dobrých skúseností sme aj tento rok pripravili samostatný seminár pre učiteľky materských škôl. V Materskej škole Lienka (Zvolen, sídlisko Západ) sme sa zoznámili s projektom Ako vzniká krajina. Predstavila ho jeho autorka Ing. Katarína Trizuliaková spolu s koordinátorkou environmentálnej výchovy Jankou Balkóciovou a riaditeľkou škôlky Zdenkou Jankovskou. Zaujali ukážky z projektu, ako aj práce detí. Dúfame, že čoskoro budú publikované výstupy a plánovaná metodická pomôcka uľahčí prácu učiteľiek materských škôl v oblasti environmentálnej výchovy. V ďalšej časti nasledovala prezentácia aktivít Zelených škôl – MŠ Lienka a MŠ Ďateľníka (pani učiteľka Denisa Uhrinová, Zvolen, Podborová), ktoré sa zapojili do medzinárodného projektu Eco-schools spolu s tisíckami ďalších škôl na tejto planéte. O splnenie podmienok medzinárodnej certifikácie v tomto programe sa po prvý raz usilujú aj Materská škola Bratská na sídlisku Drieňová v Banskej Štiavnici a Materská škola M. R. Štefánika v Detve, ktoré sa prostredníctvom svojich koordinátoriek environmentálnej výchovy s nami podelili o zmeny vo svojich škôlkach. Výmena skúseností, ako jeden z cieľov seminára, sa v príjemnej atmosfére naplnil.

V banskoštiavnickej Čajovni Klopáčka boli počas Envirofilmu vystavené výnimočné fotografie Juraja Žiaka – talentovaného študenta Fakulty ekológie a environmentalistiky Technickej univerzity vo Zvolene. Autor v ostatných rokoch predstavil svoje jedinečné zábery v rôznych mestách Slovenska, v Banskej Štiavnici to bola už jeho tretia (envirofilmová) kolekcia.

Zuzana Gallayová
Technická univerzita vo Zvolene

Model projektu Ako vzniká krajina (autorka Ing. Katarína Trizuliaková)

Eko-robot – maskot firmy Elektro Recycling upútal nielen deti

Aj na banskoštiavnickej Námestí sv. Trojice si deti vyskúšali svoju šikovnosť...